

Kunst op voorschrift

Kunst op voorschrift

Inhoud

Inleiding	1
Kunst en mentaal welzijn	2
Psychiatrisch centrum Ariadne: op zoek naar verbinding	4
Van kunstcollectie naar expo	6
Kunstcreatie met cliënten	8
Poorten: over binnen en buiten	14
Lisa Vlaemminck: hedendaagse kunst in de zorg	16
Catalogus Kunst op Voorschrift	18
Keramiek	20 → 35
De Dendercollectie	36 → 79
Over de projectpartners	80

Kunst in een psychiatrisch centrum? Niet zo'n gek idee! Therapeuten gaan al jaar en dag met kunst aan de slag, zowel in gesprekken als in creatieve sessies. Want soms is het makkelijker iets met een beeld te zeggen dan het onder woorden te brengen.

Inleiding

Maar hoe kan je met kunst en kunstcollecties aan de slag gaan in een psychiatrisch centrum? Welke bijdrage kan kunstbeleving, zowel passief als actief, bijdragen aan mentaal welzijn? Hoe betrek je een publiek in een zorgcontext waar heel wat vooroordelen over bestaan? Op welke manier kan een kunstproject bijdragen aan het normaliseren van mentale gezondheidszorg en het stigma rond psychiatrie, al is het maar ten dele, ontkrachten? Op deze vragen tracht Kunst op Voorschrift een antwoord te bieden.

Binnen het project Kunst op Voorschrift ontmoet kunst uit de erfgoedcollecties van Denderland nieuw werk van cliënten van Psychiatrisch Centrum Ariadne.

Kunst op Voorschrift start vanuit de **Dendercollectie**. Dit zijn de openbare kunstcollecties van de steden en gemeenten uit Denderland, namelijk de collecties van Stad Aalst, Gemeente Denderleeuw, Gemeente Erpe-Mere, Gemeente Haaltert, Gemeente Lede en Stad Ninove. Na inventarisatie bleek dat er zo'n 3.000-tal kunstwerken in deze collecties aanwezig zijn. De expo Kunst op Voorschrift toonde een 20-tal werken uit deze Dendercollectie, een selectie die gemaakt werd in samenspraak met de cliënten van psychiatrisch centrum Ariadne. Het selectieproces voor de expo was een eerste kans om het samen met cliënten over kunst te hebben. De persoonlijke keuzes van cliënten, personeel en partners van het project werden opgenomen in een anonieme audioguide. De geselecteerde kunstwerken werden getoond in de publiek toegankelijke ruimtes van psychiatrisch centrum Ariadne, zodat niet enkel cliënten en zorgpersoneel, maar ook bezoekers de expo konden bezoeken.

De expo met kunstwerken uit de Dendercollectie vormde het startpunt en de inspiratiebron voor nieuw artistiek werk, gemaakt door de cliënten van psychiatrisch centrum Ariadne, samen met kunstenaar Lisa Vlaemminck.

In eerste instantie werden cliënten uitgedaagd om met modern materiaal zoals plexiglas een eigen interpretatie te geven aan de kunstwerken uit de Dendercollectie. In een tweede fase werd in het keramiekatelier meer ingezet op de eigen artistieke ontwikkeling van de deelnemers.

In de expo ontmoette kunst uit de Dendercollectie dit nieuwe werk van de cliënten van het psychiatrisch centrum. Geen kopie van het erfgoed, maar nieuw en origineel werk dat een aanvulling vormt op de regionale kunstcollecties.

In een reeks artistieke workshops werden cliënten begeleid in het ontwikkelen van een eigen kunstpraktijk.

Erfgoed, kunst en cultuur werken heilzaam. Door kunstcollecties in te zetten in de zorgsector en er ter plaatse actief mee aan de slag te gaan, nemen we de drempel om aan cultuurbeleving weg en dragen we bij aan het welzijn van zorgvragers. Door het publiek te betrekken en de grens tussen "binnen" en "buiten" te laten vervagen, wordt zorg voor mentaal welzijn – al was het maar een beetje – genormaliseerd.

Over de zin van kunstbeleving in de zorgsector is al heel wat gezegd en geschreven. Talloze onderzoeken en initiatieven tonen de meerwaarde van kunst en cultuur voor zorgvragers aan.

Ondanks de aandacht voor het thema, blijft kunstbeleving binnen een zorgcontext vaak slechts een leuke extra en geen essentieel onderdeel van de zorg zelf. Desondanks zijn de onderzoeken duidelijk. In een rapport van de Wereldgezondheidsorganisatie¹ uit 2019 werd na een analyse van meer dan 900 onderzoeken geconcludeerd dat kunst- en cultuurbeleving, zowel actief als passief, wel degelijk bijdragen aan gezondheid en welzijn, en dit op zowel fysiek als mentaal vlak. De WHO roept beleidsmakers dan ook op om meer te investeren in cultuurbeleving in de gezondheidszorg.

Ook een Europese studie² uit 2022, waarbij 300 onderzoeken naar kunstprojecten in de zorg werden geanalyseerd, kwam tot vergelijkbare resultaten: kunst- en cultuurbeleving zorgen voor een betere levenskwaliteit, een beter algemeen en psychisch welzijn, een verhoogde maatschappelijke betrokkenheid, minder depressie of angststoornissen en een verhoogde ontwikkeling van cognitieve, emotionele en sociale vaardigheden.

Binnen de geestelijke gezondheidszorg is er al langer aandacht voor kunstbeleving. Vooral binnen therapeutische context worden creatieve of artistieke praktijken vaak toegepast. We kunnen inmiddels spreken van een heuse traditie, waarbij zelfs een aparte kunststroming werd gedefinieerd: outsider-art. Het Museum Dr. Guislain definieert deze term als “het spontaan en onconventioneel werk van kunstenaars die buiten het professionele kunstcircuit werken of in de marge van de samenleving opereren. Dit kunnen psychiatrische patiënten zijn, mensen met een verstandelijke beperking, mensen die geïsoleerd leven en moeilijk hun positie in de maatschappij vinden, maar evengoed speelse creatievelingen die in hun werk onbedwingbaar hun eigen weg gaan.” De vraag blijft dan echter: als dit outsider-art is, wat is dan insider-art? En kunnen we nog spreken van een strikte opdeling tussen de twee?

“Via de kunsten komt de wereld die kleine kamer binnen en verzacht, verdrijft lijden en tristesse, al is het maar voor even. Het maakt de patiënt weer tot mens.”

¹WHO. What is the evidence on the role of the arts in improving health and well-being? A scoping review Health Evidence Network synthesis report; 67, 5 November 2019. <https://www.who.int/europe/publications/i/item/9789289054553>

²European Commission. Culture for Health. Culture's contribution to health and well-being A report on evidence and policy recommendations for Europe. December 2022. https://www.cultureforhealth.eu/app/uploads/2023/02/Final_C4H_FullReport_small.pdf

³Kerre, Tessa. Kunst op voorschrift. Een pleidooi voor de integratie van kunst en cultuur in de zorg. Academia Press. 2022.

— Tessa Kerre, hematoloog en kliniekhoofd UZ Gent, hoofddocent Universiteit Gent en auteur van ‘Kunst op Voorschrift: een pleidooi voor de integratie van kunsten in de zorg’.³

Binnen Kunst op Voorschrift worden de grenzen tussen insider en outsider-art, tussen binnen en buiten, bewust niet gedefinieerd. Centraal staat de verbinding en de ontmoeting. Ontmoeting van kunstwerken uit de regionale kunstcollecties met nieuwe kunst van cliënten uit de psychiatrie. Ontmoeting tussen de cliënten als kunstenaars en een hedendaags kunstenaar die met hen de samenwerking aangaat. Verbinding tussen cliënten en publiek doorheen de kunsten. Verbinding tussen binnen en buiten.

“Ik geloof dat beeldende kunst therapeutisch werkt. Ook voor mensen die bijvoorbeeld niet kunnen tekenen, kan kunst helpen om de waarneming en het inzicht aan te scherpen. Als kunst zijn niche van het museum of de galerie verlaat, ben ik ervan overtuigd dat het bij machte is om niet elitair te zijn, maar ongelooflijke werelden kan openen.”

— Luc De Roeck, kunstenaar.

Psychiatrisch Centrum Ariadne: op zoek naar verbinding

Het project Kunst op Voorschrift kon van bij het begin op veel enthousiasme rekenen bij de directie en de therapeuten van psychiatrisch centrum Ariadne. Eerder dan de kunstcollectie en de artistieke activiteiten binnen de gesloten context van therapie te houden, wou het psychiatrisch centrum de deuren opengooien en het kunstproject inzetten als verbinder tussen cliënten, zorgverleners, de buurt en de bezoekers.

“Voor mij zijn er twee pijlers belangrijk binnen het project Kunst op Voorschrift, namelijk ontmoeting en verbinding. We konden samenwerken met verschillende nieuwe partners van buiten het psychiatrisch centrum. De ontmoeting van cliënten met kunst en met een kunstenaar, de ontmoeting tussen publiek en cliënten door de expo, zorgt voor verbinding tussen de binnenwereld van de psychiatrie en de buitenwereld.”

— Guy Vermeulen, therapeut bij psychiatrisch centrum Ariadne.

Het psychiatrisch centrum Ariadne kent een lange voorgeschiedenis. Reeds in 1845 werd het psychiatrisch ziekenhuis opgericht door de Zusters Maricolen.

Het richtte zich vanaf de oprichting tot 1989 enkel naar vrouwelijke patiënten. In de loop van de tijd kreeg het centrum verschillende namen, zoals Maison de Santé, Psychiatrisch Centrum Zusters Maricolen en Psychiatrisch Centrum Zoete Nood Gods. In 2017 werd de naam gewijzigd naar Psychiatrisch Centrum Ariadne. Het psychiatrisch centrum biedt verschillende behandelingen aan. Er is mogelijkheid tot hospitalisatie, nazorg, poliklinische begeleiding en zorg aan huis. Naast ziekenhuisopnames worden binnen het psychiatrisch verzorgingstehuis en via het initiatief beschut wonen ook huisvesting en zorg aangeboden voor volwassenen en ouderen met een psychiatrische kwetsbaarheid.

Ondanks de moderne zorgverlening en de publieksgerichte initiatieven, blijft het stigma rond geestelijke gezondheidszorg groot, ook in een omgeving die al bijna 200 jaar een psychiatrische instelling als buur heeft. Voor het brede publiek blijft de drempel om aan kunst- en cultuurbeleving te doen op de site van een psychiatrisch centrum hoog. Dat bleek ook uit reacties van bezoekers tijdens de opening van de expo Kunst op Voorschrift, tijdens Dag van de Zorg:

“Ik woon hier al heel mijn leven in de buurt van de psychiatrie, maar ik was hier nog nooit binnen geweest. De tentoonstelling was een goeie gelegenheid om hier eens binnen te wandelen en met de mensen te spreken.”

— Buurtbewoner en bezoeker aan de expo.

De expo, en in het bijzonder de opening tijdens Dag van de Zorg, hielp het grote publiek over de drempel om de site van de psychiatrie te bezoeken. Heel wat bezoekers waren verbaasd over de toegankelijkheid en de openheid van de plek. Het beeld van een gesloten, ietwat mysterieuze instelling, werd zo bijgesteld.

Ook scholen werden actief uitgenodigd om de expo te bezoeken, deel te nemen aan een creatieve workshop en gaandeweg bij te leren over mentale gezondheidszorg. Op die manier werd “ziek zijn in je hoofd” ook voor kinderen een bespreekbaar thema.

“Ik kende al een ziekenhuis waar mensen naartoe gaan als ze ziek zijn of een gebroken been hebben. Het is goed dat er ook een ziekenhuis bestaat voor mensen die verdrietig zijn”.

— Leerling uit het 5e leerjaar die met de klas de expo bezocht en deelnam aan de creatieve workshop.

Van kunst- collectie naar expo in de psychiatrie

De steden en gemeenten uit Denderland beschikken over een uitgebreide kunstcollectie, die weinig gekend is bij het publiek. Deze Dendercollectie omvat zo'n 3.000 kunstwerken, die veelal verborgen blijven.

Ze hangen op in de gangen van het gemeentehuis, staan opgeborgen in een depot, of worden gebruikt om een bureauimte op te leuken. Deze onderbelichte beeldende kunst vormt het startpunt voor Kunst op Voorschrift. Een selectie van een 20-tal kunstwerken uit de Dendercollectie werd bij de steden en gemeenten Aalst, Ninove, Erpe-Mere, Haaltert, Lede en Denderleeuw uitgeleend en op de site van psychiatrisch centrum Ariadne in Lede tentoongesteld.

"Mensen naar het museum brengen is belangrijk, maar het museum naar de mensen brengen is ook belangrijk. Bruikleen van kunstwerken in zorginstellingen zoals de psychiatrie zorgt ervoor dat de kunstcollectie een publiek kan bereiken dat niet makkelijk naar het museum kan komen."

— Luc Geeroms, conservator 't Gasthuys Stedelijk Museum Aalst.

Maar hoe maak je een selectie uit zo'n omvangrijke verzameling?

6

Gerda Blindeman, *Hombre Alado* - *De Vliegende Mens*

Het selecteren van kunstwerken gebeurde in verschillende fasen met enkele vooropgestelde selectiecriteria. De diversiteit van de collectie werd als een sterkte beschouwd. Eerder dan thematisch te werk te gaan en enkel landschappen, portretten of een bepaalde kunststroming, techniek of genre voorop te stellen, werd de verscheidenheid daarom als bepalend criterium naar voor geschoven. Diversiteit zowel in thema, genre, techniek, materiaal als historische periode. Zo werd niet enkel ingezet op klassieke schilderijen ("olie op doek") maar ook op fotografie, sculpturen of een combinatie van materialen ("wijntonlatten en gebatikte stukken katoen"). Niet enkel landschappen of figuratief werk zoals "Oude schepenhul van Ninove" of "Schiptrekkers van Denderleeuw" komen aan bod in de selectie, maar ook abstract werk zoals "Trajecten" of "Sculptuur". Elk van de deelnemende gemeenten is bovendien vertegenwoordigd in de selectie.

In een eerste fase werd door de verschillende projectpartners een preselectie gemaakt: therapeuten en directie van het psychiatrisch centrum, collectiebeheerders van de steden en gemeenten uit Denderland, kunstencentrum NW Aalst, begeleidend kunstenaar Lisa Vlaemminck en Erfgoedcel Denderland als initiatiefnemer kwamen samen tot een selectie van 50 representatieve werken.

In een tweede selectiefase werden de cliënten van het psychiatrisch centrum maximaal betrokken. Reproducties van de 50 werken werden in therapeutische context besproken met de cliënten. In verschillende groeps- en individuele sessies konden cliënten hun voorkeuren bespreken. Belangrijk hierbij is dat dit met vertrouwde begeleiders gebeurde, in een veilige context, zonder inmenging van buitenaf.

Door de keuzes van de cliënten centraal te stellen, werden zij mede-curator van de expo Kunst op Voorschrift.

Het resultaat was een expo met een selectie van 20 kunstwerken uit de Dendercollectie in het onthaal en de cafetaria van psychiatrisch centrum. De tentoonstelling was op deze manier zichtbaar voor zowel cliënten als bezoekers. Een overzicht van de geselecteerde kunstwerken werd opgenomen in de catalogus, achteraan deze publicatie.

Sven De Swaef, *Badende piloten*

In de audioguide staan de stemmen van de cliënten centraal. Hoe kijken zij naar de kunstwerken? Waarom selecteerden zij bepaalde werken? Hoe ervaren zij deze?

De keuzes en de selectie van de cliënten stonden centraal bij het uitwerken van de audioguide bij de expo. De gesprekken over de kunstwerken tussen cliënten en therapeuten werden opgenomen, uiteraard met uitdrukkelijke toestemming. We vroegen de cliënten een werk te kiezen, dit te beschrijven, te interpreteren en hun persoonlijke appreciatie voor het kunstwerk uit te spreken. Deze opnames werden niet enkel met cliënten georganiseerd, we vroegen dit ook aan de therapeuten en de directie van het psychiatrisch centrum, aan begeleidend kunstenaar Lisa Vlaemminck en aan andere projectpartners. Alle getuigenissen werden geanonimiseerd, waardoor je als luisteraar of bezoeker niet weet naar wie je aan het luisteren bent. Het is immers ook niet relevant of het een cliënt, dan wel een directielid van het psychiatrisch centrum is die aan het woord is.

De volledige audioguide
is te beluisteren via
kunst-op-voorschrift.be

Tentoonstellingszicht. Hélène De Ridder, *Elk waarom heeft zijn daarom*

Kunst- creatie met cliënten

De tentoongestelde werken uit de Dendercollectie vormden het startpunt voor nieuwe creatie door de cliënten van het psychiatrisch centrum.

Hiervoor werkten we samen met kunstencentrum NW Aalst die hedendaags kunstenaar Lisa Vlaemminck engageerde. Lisa begeleidde de cliënten gedurende het hele project in verschillende workshops.

In een eerste reeks workshops werden de cliënten uitgenodigd om een eigen interpretatie van de kunstwerken uit de Dendercollectie te maken, zij het op plexiglas.

Dit hedendaags materiaal vormt niet enkel een contrast met de kunstwerken uit de collectie, de nieuwe werken uit plexi bieden ook een nieuwe blik op de erfgoedcollectie en een venster op de interpretatie van de cliënten.

"Door fluorescerende plexiglazen platen te gebruiken als drager, ontstaat er een interessant contrast met de oude werken uit de erfgoedcollectie. Het materiaal zorgde er ook voor dat je heel snel tot resultaat kan komen waardoor de cliënten een boost van zelfvertrouwen kregen. Het was een ideale manier om het project te activeren."

— Lisa Vlaemminck, kunstenaar

De resultaten van deze eerste workshopreeks werden van bij de opening mee opgenomen in de expo en worden sindsdien in openlucht tentoongesteld aan de oude tuinmuur nabij de cafetaria van het centrum, op een heel toegankelijke, publieke plaats.

"Ik maakte een kunstwerk op plexiglas. In het begin van de workshop vond ik het moeilijk om te starten. Ik dacht dat ik het niet zo goed zou kunnen als de andere deelnemers. Maar door de aanmoediging van Lisa en de therapeuten durfde ik het toch aan en begon ik te geloven dat ik het ook zelf kon. Mijn kunstwerk hangt nog steeds aan de muur en daar ben ik heel trots op."

— Cliënt van het psychiatrisch centrum (anoniem).

Cliënt, schilderij op plexiglas naar
Sven De Swaef, *Badende piloten*

In een tweede fase werd meer ingezet op de eigen artistieke ontwikkeling en kunstproductie van de cliënten. Hiervoor werd gekozen om sculpturen uit keramiek te maken.

Psychiatrisch centrum Ariadne beschikt immers over een eigen keramiekatelier met een vaste werking: zowel begeleidend personeel als verschillende groepen cliënten zijn het gewoon om met klei te werken. Eerder dan de reguliere werking te volgen waarbij voornamelijk potten of decoratieve elementen worden gemaakt, koos Lisa Vlaemminck ervoor om in te zetten op een meer kunstzinnige en persoonlijke benadering: de keramieksessies vormden de aanleiding om het te hebben over texturen, natuur, voelen, zintuigen, maar ook voeding of lichaamsdelen. Deze kunstwerken werden aan het brede publiek voorgesteld tijdens het slotevenement van Kunst op Voorschrift.

Creatieve therapie is binnen de geestelijke gezondheidszorg een bekende en beproefde methode. Wanneer het moeilijk is om er over te praten, kan werken met beelden, kleuren en vormen kan helpen om emoties, gedachten of behoeften vorm te geven en uit te drukken.

Creatieve therapie kan op verschillende manieren worden ingezet. Het kan helpen om emoties op een kunstzinnige manier te kunnen uiten. Creatieve werkvormen hebben een rustgevend effect, kunnen stress verlagen en helpen om de aandacht te verleggen van negatieve gedachten naar positieve activiteit. Het creëren van kunst kan bijdragen aan een gevoel van trots en voldoening, wat het zelfvertrouwen vergroot. In groepsverband kan creatieve therapie ook helpen om sociale vaardigheden te versterken. Het kan ook de cognitieve functie verbeteren, zoals focus, geheugen en het vermogen om problemen op te lossen. Door op een holistische manier in te spelen op emotionele, cognitieve en sociale behoeften is creatieve therapie een krachtige aanvulling op traditionele behandelingen in de psychiatrie.

In het psychiatrisch centrum Ariadne bestaat er dan ook al een lange traditie van creatieve en expressieve werkvormen in therapie, zoals tekenen, schilderen en ook kleuren. Het centrum beschikt over een eigen keramiek-atelier, waar cliënten bijna dagelijks aan de slag zijn. Daarnaast wordt er ook regelmatig deelgenomen aan kunstinitiatieven zoals Jardin de Fair (Museum Dr. Guislain) of Recht in Kunst (Gerechtsgebouw Gent).

Daar waar creatieve therapie de focus op herstel legt en het creatieve proces een middel is om het herstel te bevorderen van cliënten, legt Kunst op Voorschrift ook een sterke nadruk op het artistieke proces.

Guy Vermeulen is creatief therapeut in Ariadne: "Het doel van de creatieve therapie is introspectie: wat leeft er bij mij en hoe kan ik dat een beeld geven? Hierin verschilt het met de gangbare therapie bij psychologen: niet enkel het woord is belangrijk, maar ook het beeld om wat er binnenin bij de mensen leeft op een andere manier een taal te geven. Mensen kunnen zo tot inzichten komen die ze vroeger niet hadden."

Lisa Vlaemminck ging als hedendaags kunstenaar samen met de cliënten aan de slag en begeleidde hen in het ontwikkelen van een eigen artistieke praktijk, los van de therapeutische context. Kunstcreatie was hierbij niet alleen een middel in een genezingsproces, maar ook een doel op zich.

Lisa: “Tijdens mijn eerste kennismaking met de cliënten merkte ik dat ze aanvankelijk wat afwachtend waren en ik ze heel erg moest motiveren en stimuleren om te starten. Eenmaal de cliënten het aandurften om te creëren, ontstond er een concentratie en een stilte die heel waardevol was. Op dat moment kan je communiceren via de beelden. Op die manier gaat het ook niet over hun problematiek, die op dat moment niet relevant is. Als buitenstaander kreeg ik snel het vertrouwen van de cliënten. Omdat ik hun achtergrond of dossier niet kende, waren ze een onbeschreven blad voor mij. Ik vertrok vanuit het artistieke proces en dat schiep een veilige omgeving. Je mag cliënten vooral niet onderschatten.”

“Ik koos ervoor om te werken met keramiek omdat dit ook voor mij een onbekend materiaal is. Op die manier vertrokken zowel de cliënten en ik als kunstenaar vanaf hetzelfde punt, op een gelijkwaardige manier. Klei is bovendien een heel dankbaar materiaal omdat het heel tactiel en meegaand is. Samen met de cliënten maakten we objecten uit klei die ontleend zijn aan de thema’s uit mijn schilderkunst, zoals lichaamsdelen en etenswaren. Bij keramiek denken we immers vaak aan nuttige voorwerpen, zoals potjes, vazen of servies. Wat ik met de cliënten in het klei-atelier maakte zijn voorwerpen die geen andere functie dan kunst hebben. Daarin verschilde het project met de gangbare creatieve therapie. De artistieke praktijk stond centraal, niet zozeer de therapeutische effecten ervan. Er werd ook gecommuniceerd door middel van het werk. Cliënten maakten soms zaken die toch een link hadden met hun problematiek of hun verleden zonder dat het expliciet uitgesproken moest worden.”

“Kunst kan helend zijn, maar kunst kan ook ontwrichtend zijn. Kunst is er niet om mensen op hun gemak te stellen. Kunst kan therapeutisch zijn, maar hoeft dat niet te zijn.”

— Lisa Vlaemminck, kunstenaar.

Phebe Van De Walle is als therapeut van het psychiatrisch centrum vooral actief op de intensieve dienst: “Ik vind het heel fijn dat we door Kunst op Voorschrift de cliënten iets extra’s kunnen aanbieden. Wanneer we samen een wandeling maken, gaan we vaak nog eens kijken naar de kunstwerken in de expo, maar ook naar de kunstwerken die de cliënten zelf hebben gemaakt. Het feit dat hun kunstwerken ook deel uitmaken van de expo, maakt hen heel erg trots. Wanneer ze over hun kunstwerk praten, zie je hen echt opfleuren.

Wat ik vooral heb geleerd uit Kunst op Voorschrift is dat ik meer kan doen met kunst in de therapieën die ik geef, iets waar ik zelf weinig ervaring mee had. We boden de cliënten wel al regelmatig een creatief atelier aan, waar cliënten zelf heel vrij in en uit konden lopen om aan de slag te gaan. Maar heel gericht met kunst bezig zijn, heeft een grote meerwaarde. Zo was er een cliënte die zich bij therapieën heel afzijdig hield. Op goed geluk heb ik haar meegenomen naar de sessie waarbij Lisa de cliënten een kunstwerk op plexiglas liet maken. Die cliënte is toen open gebloeid en heeft een bijzonder mooi werk gemaakt, iets wat wij als therapeuten niet hadden verwacht. Omdat Lisa als kunstenaar werkt en iemand is die de cliënten niet kent, durfde ze hen meer uitdagen en meer motiveren. Dat de cliënten door kunst zo’n progressie kunnen maken, is heel mooi om te zien.”

Tekenwandeling

Tijdens de 10-daagse van de geestelijke gezondheidszorg namen cliënten en therapeuten van het psychiatrisch centrum deel aan een tekenwandeling in het kader van Kunst op Voorschrift onder begeleiding van kunstenaar en grafisch vormgever Annelien Vermeir: "Tijdens een tekenwandeling gaan we met een groep mensen de natuur in. We wandelen en staan stil bij de natuur. Het resultaat is niet echt een klassieke tekening, het is meer een registratie van een wandeling op papier. Deelnemers gebruiken bijvoorbeeld elementen uit hun omgeving om te tekenen, door bijvoorbeeld het papier over een boomschors of over gras te laten gaan."

13

"Ik ga uit van het animistische principe: alles is beziel, dus je kan ook communiceren met alles. Als je voor een plant gaat zitten om die te tekenen, ga je ook in dialoog met die plant. Daarbij kan je jezelf tegen komen. In dat opzicht merk ik dat mensen die deelnemen aan de workshops vaak zichzelf zoeken. Het heeft iets zeer mindful om in interactie te gaan met de omgeving en met de natuur. Ik vraag de mensen niet om te mediteren; maar door de natuur en zichzelf te ervaren, zijn ze eigenlijk aan het mediteren en kunnen ze tot rust en dicht bij zichzelf komen"

Kleuren als therapie

Binnen de therapeutische context van het psychiatrisch centrum wordt regelmatig gekleurd met kleurplaten voor volwassenen, zoals mandala's of eenvoudigere motieven. Veel cliënten voelen zich minder comfortabel bij een leeg wit vel als startpunt. Inkleuren heeft een lagere drempel dan zelf tekenen, schilderen of boetseren, waardoor het toegankelijker is voor hen. Vanuit die therapeutische praktijk werden er 6 kleurplaten, geïnspireerd door de geëxposeerde kunstwerken, ontwikkeld door illustrator Nikola Hendrickx. Op die manier kregen de cliënten de kans om een andere verbinding met de kunstwerken te maken dan enkel het bekijken ervan.

De kleurplaten werden niet enkel ter beschikking gesteld van de therapeuten en cliënten van Ariadne, maar zijn ook beschikbaar via kunst-op-voorschrift.be.

Poorten: over binnen en buiten

Het schilderij uit de reeks
"Poorten" van Luc De Roeck.

Een bijzonder kunstwerk uit de expo Kunst op Voorschrift bleek een sleutelrol te spelen in het artistieke traject dat Lisa Vlaemminck met de cliënten doorliep. Het schilderij "Uit de reeks Poorten" van de schilder Luc De Roeck bestaat uit een vierluik die elk een andere poort tonen.

Deze werken ontstonden in een periode waarin de kunstenaar een heel oeuvre met poorten schilderde, in alle vormen en maten. De poort toont een toegang, een weg, een glimp naar een achterliggende wereld. De gaten in het werk zijn dan ook niet toevallig, maar gunnen de kijker een blik naar wat achter het schilderij ligt.

Luc De Roeck heeft altijd al een bijzondere fascinatie gehad voor poorten en deuren:

"Een venster op de wereld of een deur op de wereld, dat zijn toch twee heel verschillende zaken. Bij een venster kijk je meestal naar buiten. Tenzij je een inbreker of een net iets te nieuwsgierig persoon bent, kijk je niet naar binnen in een venster. De richting van het kijken is dus meestal naar de buitenwereld. Bij een poort of een deur ligt de zaak helemaal anders. Een deur is een opening, zowel naar binnen als naar buiten. Het verlangen naar binnen is misschien even groot als het verlangen naar buiten. De onbegrensde wereld is het buiten. Dat is de chaos, die je niet kan ordenen. Het binnen is waar je je terugtrekt van de overweldigende buitenwereld. Ook in psychiatrisch centrum Ariadne heeft het die betekenis. Mensen waarbij het in hun hoofd wat chaos is, krijgen de tijd om zich terug te trekken uit die chaotische buitenwereld, om zo ook in hun eigen hoofd ruimte te maken om de zaken terug wat in een ander perspectief te zien. De rol van de kunstenaar is hiermee vergelijkbaar: de kunstenaar heeft het nodig om alleen te zijn, zich terug te trekken in een atelier, maar dat heeft ook een gevaar in zich, namelijk het niet in contact komen met de wereld buiten het eigen hoofd. Het beeld van de deur is heel symbolisch omdat het de twee kanten op kan: naar binnen toe en naar buiten toe."

"Ik vind het een bijzonder idee om de kunstwerken van het museum naar het psychiatrisch centrum te brengen omdat het een plek is waar je je terugtrekt om even de dingen op een rij te zetten. Maar dan is het ook interessant dat die buitenwereld op één of andere manier ook terug binnen komt om die connectie met de wereld daarbuiten niet te verliezen. Kunst kan die rol bij uitstek opnemen, omdat deze ook gemaakt werd door kunstenaars die dezelfde behoefte voelen als cliënten, om zich terug te trekken uit de chaos van de buitenwereld en hun binnenwereld te ordenen via hun kunst."

De symboolwaarde van dit werk ontging ook Lisa Vlaemminck niet: binnen versus buiten, een poort als toegang, maar ook als afsluiting. Deze symboliek vertoont niet enkel gelijkenissen met de uitdagingen waar de cliënten van psychiatrisch centrum Ariadne voor staan, maar ook met de geestelijke gezondheidszorg als geheel.

Door een opening te maken in de muur, doorprik je het stigma dat nog steeds hangt rond de werking van een instelling zoals een psychiatrisch centrum.

Lisa: "De oude muur van het psychiatrisch centrum viel mij bij het eerste bezoek aan Ariadne op. Het was een afsluiting van de maatschappij, tussen de binnen- en de buitenwereld. Er ontstond het idee om een symbolische opening te maken in de muur. In plaats van de invulling ervan door andere te laten doen, betrekken we de cliënten zelf bij de invulling van de doorgang met kunstwerken uit keramiek. Het idee is gebaseerd op het schilderij uit de reeks 'Poorten' van Luc de Roeck.

In plaats van na te denken over de tegenstelling tussen de buitenwereld als het goede enerzijds en de binnenwereld als het slechte anderzijds, creëer je via de opening een verbinding tussen die binnen- en buitenwereld waardoor de grenzen vervagen."

Lisa Vlaemminck in haar atelier

Lisa Vlaemminck: hedendaagse kunst in de zorg

Het oeuvre van Lisa Vlaemminck bestaat voornamelijk uit schilderkunst, maar ook andere kunstvormen zoals epoxy-sculpturen, textiel en collage komen aan bod. Dankzij Kunst op Voorschrift is daar sinds kort ook keramiek bij gekomen.

Lisa: "In mijn werk ga ik op zoek naar de draagkracht van een beeld. Ik stouw de schilderijen vol met informatie. Ik creëer een universum waarin ik elementen op het doek laat zweven, los van zwaartekracht of traditioneel perspectief. Dit zijn vaak ook explicietere zaken zoals lichaamsdelen, voedsel of gewelddadige objecten zoals messen en vorken. Deze schijnbaar losse elementen worden geconnecteerd door bijvoorbeeld kettingen of door openingen in het beeld. Als toeschouwer word je in het werk getrokken door zowel de aantrekkingskracht als de afschuwelijkheid ervan."

16

In recenter werk gebruikt Lisa "shaped canvasses": eerder dan het klassieke rechthoekige canvas zijn dit schildersdoeken met amorfe, organische vormen. Het is een echo van de vormtaal die in de schilderijen aan bod komt. De vormen zorgen ervoor dat je als toeschouwer het idee krijgt dat je van binnenuit naar het schilderij kijkt. Het lijken kijkgaten, maar ze benadrukken ook de oneindigheid van het schilderij.

"Het project is voor mij niet iets naast mijn eigen praktijk. Het is geen zijproject, maar maakt er deel van uit" zegt Lisa. "Hierbij stel ik vragen als: Wat is mijn rol als kunstenaar? Kan die rol een bredere maatschappelijke betekenis hebben dan het individuele kunstenaarschap? Als schilder ben ik het immers gewend om een kunstproject van a tot z te kunnen beheersen. Bij dit project moest ik dat voor een stuk loslaten om de cliënten de mogelijkheid te geven om zelf invulling te geven aan het kunstwerk. Het is geen project "onder begeleiding van" maar wel een project "samen met" mij als kunstenaar.

Ik ben ervan overtuigd dat er ruimte is voor kunstbeleving in de context van een psychiatrisch centrum. Het is belangrijk om kunst los te koppelen van het therapeutische alleen.

Vooraf werd ik gewaarschuwd dat het niet zo eenvoudig zou zijn om in de context van de psychiatrie te werken. Je mag de cliënten vooral niet onderschatten. Door mijn werk uit te leggen aan de cliënten en ze te motiveren, ging het allemaal heel vlot. Ik vind het dan ook een verrijking dat de cliënten meestappen in het verhaal van een kunstenaar en vice versa. Het mag niet enkel gaan om iets moois maken of iets ontspannend doen, je mag gerust de verbinding maken met kunst met de grote 'K'. Maar dat hoeft niet altijd zwaar te zijn, dat kan ook een grappig element zijn zoals een keramieken hamburger."

"Als kunstenaar is het een verrijking om los te komen van het eigen atelier en de wereld van witte muren van kunstgalerijen, en in contact te komen met andere werelden en andere mensen waardoor ik ook een spiegel voorgehouden krijg."

CATALOGUS
KUNST OP
VOORSCHRIFT

Catalogus *keramiek*

Lisa Vlaemminck ging
samen met de cliënten van
psychiatrisch centrum Ariadne
gedurende een half jaar aan de
slag in het keramiekatelier.

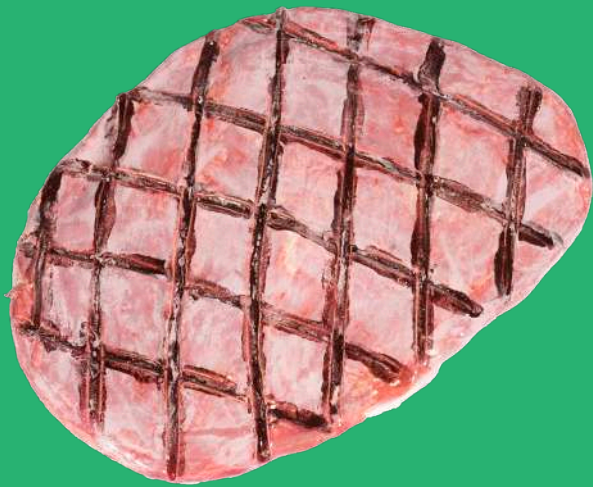
21

De resultaten van deze reeks workshops worden aan het publiek getoond in de expo Kunst op Voorschrift. Een deel van deze kunstwerken zal opgenomen worden in de nieuwe doorgang die in de oude muur van het psychiatrisch centrum gemaakt zal worden. Samen vormt dit een artistieke poort. Op die manier wordt de grens tussen binnenwereld en buitenwereld symbolisch doorbroken.

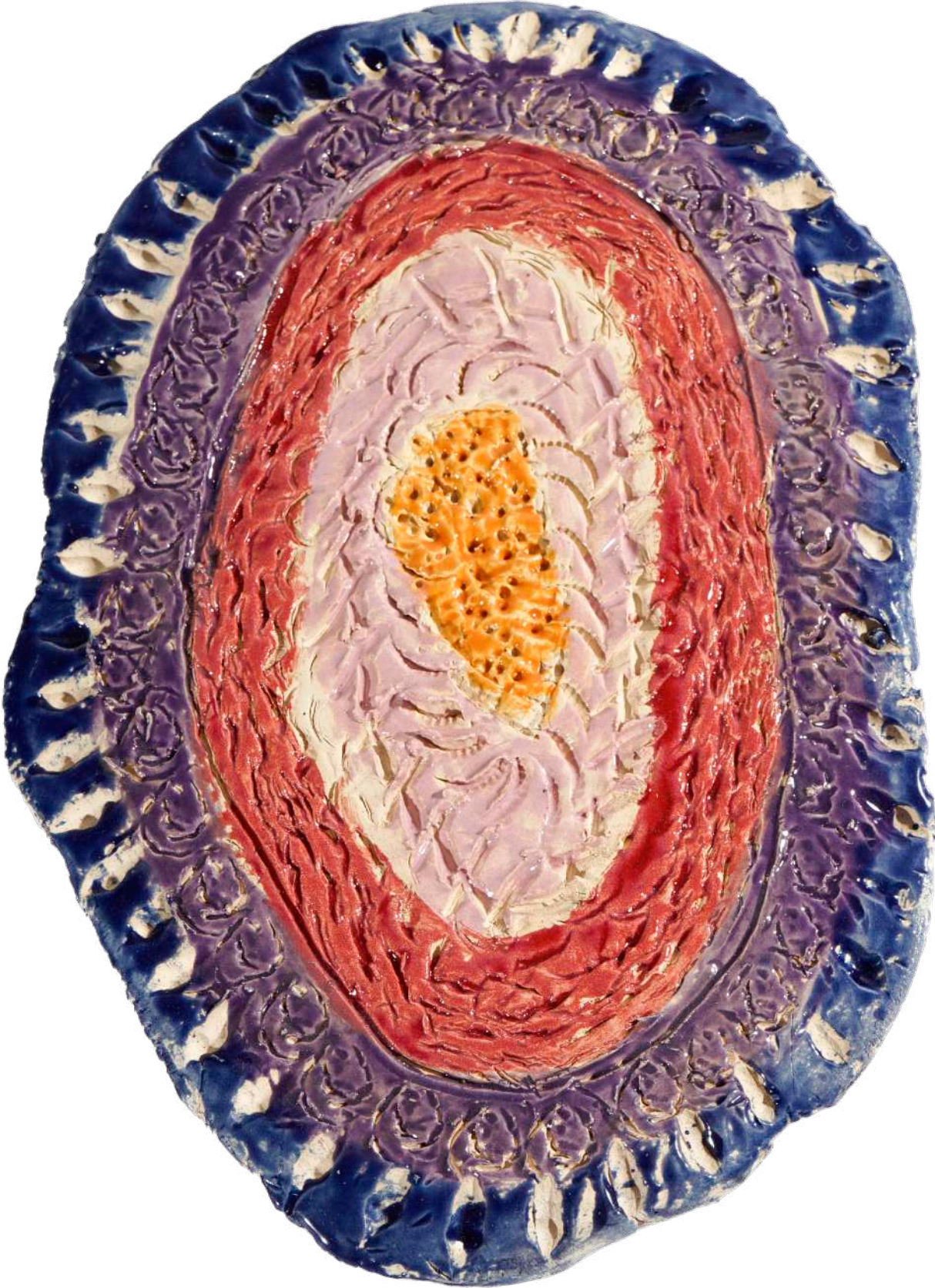

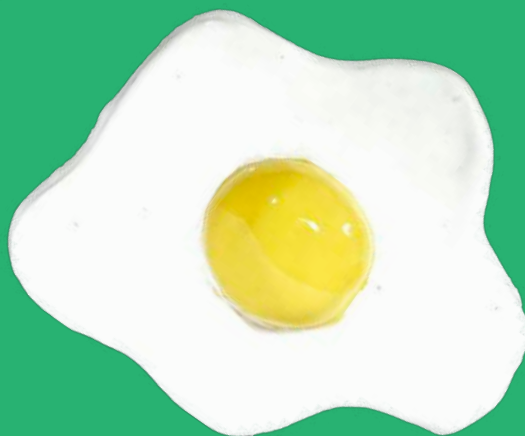
25

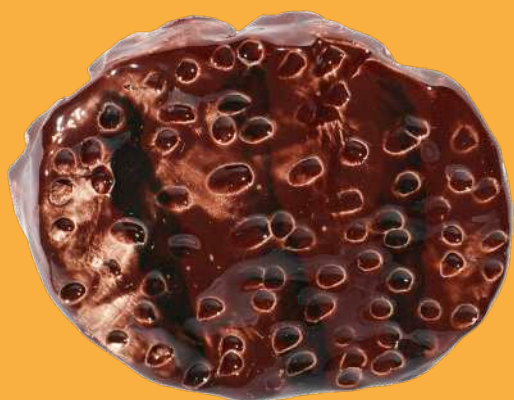

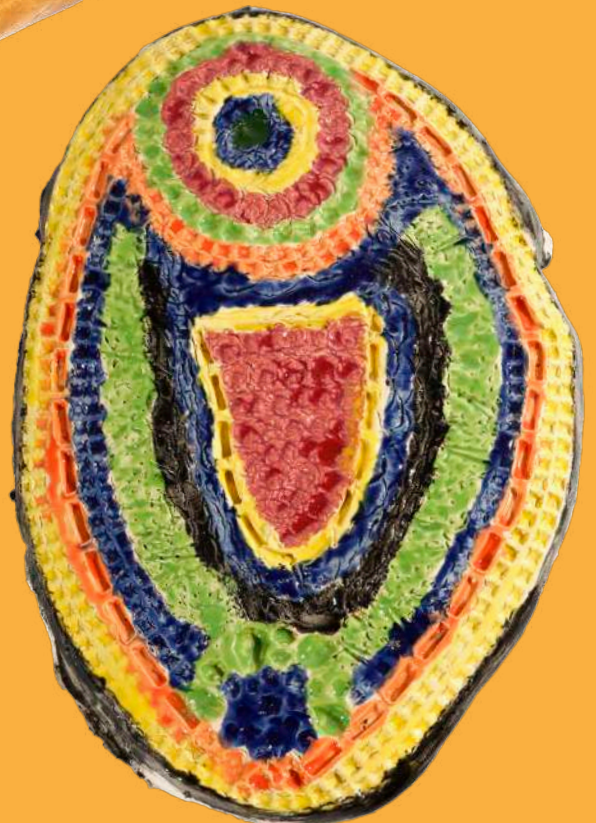

31

Catalogus *de Dendercollectie*

De steden en gemeenten uit Denderland hebben heel wat kunstwerken in huis. Sommige van die werken hangen aan de muur in een gemeentehuis, andere worden getoond in een museum, maar veel blijft verborgen in een depotruimte of in andere niet-publieke ruimtes. Om deze werken onder de aandacht te brengen, vormt de Dendercollectie het startpunt van Kunst op Voorschrift. Onbekend is immers onbemind.

De Dendercollectie bestaat uit de kunstwerken die eigendom zijn van Stad Aalst, Gemeente Denderleeuw, Gemeente Erpe-Mere, Gemeente Haaltert, Gemeente Lede en Stad Ninove.

De grootste collectie kunstwerken behoort toe aan Stad Aalst. Meer dan 2.000 kunstwerken worden bewaard in 't Gasthuys Stedelijk Museum. Dit is het resultaat van decennialang verzamelen via schenking, aankoop en van de productie van de Academie voor Beeldende Kunsten. Zowel klinkende namen zoals Valerius De Saedeleer of Patrick Van Caeckenbergh zitten in de collectie, maar ook heel wat amateurkunstenaars zijn opgenomen.

Luc Geeroms is conservator bij 't Gasthuys Stedelijk Museum in Aalst: "t Gasthuys Stedelijk Museum werd meer dan 100 jaar geleden opgericht als archeologisch museum, maar vandaag heeft het museum vier grote luiken in de collectie: dat is deels nog een archeologische collectie, maar ook een collectie met stukken over de geschiedenis van Aalst, een muntencollectie en een beeldende kunstcollectie. In totaal bewaren we meer dan 10.000 collectiestukken in het museum, waarvan meer dan 2.000 kunstwerken."

De beeldende kunstcollectie is zeer divers. Ongeveer de helft van de collectie is afkomstig van de Academie voor Beeldende Kunsten, die in Aalst al meer dan 200 jaar geleden werd opgericht. Dat zijn papier, tekeningen, studietekeningen, schilderijen enzovoort. De belangrijkste collectie die publiek toegankelijk is, is die van Valerius De Saedeleer, de Aalsterse schilder die vooral in Sint-Martens-Latem werkzaam was. 't Gasthuys heeft een zeer substantiële collectie van werk van deze bekende schilder, tevens ereburger van de stad, en er is zelfs een hele museumzaal aan zijn werk gewijd.

"Daarnaast trachten we van elke Aalsterse kunstenaar een of twee representatieve werken in de collectie te hebben ofwel via aankoop ofwel via schenking aan het museum" vertelt Luc. "Die werken worden niet vaak getoond maar zitten in de reserve, in het depot. We lenen die werken regelmatig uit voor tentoonstellingen, zodat ze ook elders getoond kunnen worden. De meest populaire is uiteraard Valerius De Saedeleer, waarvan we jaarlijks minstens een of twee keer werken uitleenen. Nu hangt een mooi schilderij van De Saedeleer bijvoorbeeld op de tentoonstelling Het Kunstuur.

We zijn blij dat we een heel aantal kunstwerken uit het depot kunnen uitleenen voor de tentoonstelling van Kunst op Voorschrift in Lede. Dat geeft toch de gelegenheid om een aantal werken nog eens aan het publiek te tonen. Op die manier komt de collectie toch weer in het voetlicht."

Ook de kunstcollecties van de andere steden en gemeenten in Denderland zijn het resultaat van een jarenlang verzamelen. Vaak is er een sterke link met de lokale kunstacademie, lokale kunstenaars of kunstenaarskring.

In de catalogus van Kunst op Voorschrift werden alle uitgeleende kunstwerken opgenomen vanuit de verschillende steden en gemeenten.

De catalogus wordt eveneens geïllustreerd met afbeeldingen van kunstwerken die gemaakt werden door de cliënten: op fluorescerende plexiglazen platen maakten zij een persoonlijke interpretatie van hun favoriete werk uit de Dendercollectie.

Aalst

Blindeman, Gerda. *Hombre Alado - De vliegende mens*

Gerda Blindeman is kunstschilder, keramist en leerkracht.

Gerda Blindeman studeerde toegepaste kunst aan het Imelda Instituut in Brussel en gaf jarenlang les in plastische opvoeding aan de school Dames van Maria in Aalst. Daarnaast volgde ze ook opleidingen aan de Academie voor Schone Kunsten in Gent.

Haar eerste werken waren schilderijen, maar later richtte ze haar aandacht op keramiek. Een terugkerend thema in haar werk is de vrouw, die ze in al haar kracht en schoonheid afbeeldt. Voor het kleuren van haar beelden maakt ze vaak gebruik van extracten van plantaardige stoffen en mineralen, wat een uniek en natuurlijk karakter aan haar kunstwerken verleent.

39

Het beeld *Hombre Alado - De Vliegende mens* bestaat uit een combinatie van keramiek en koper. Het toont een vrouwelijk lichaam in combinatie met een metalen spiraal.

Keramiek + koperelement.
Hoogte 70 cm breedte 35 cm dikte 25 cm.
Beeld op metalen sokkel.

Boon, Ingrid.
Zonder titel

40

Ingrid Boon, °Aalst 1963,
is keramist en promoveerde
aan het Hoger Instituut voor
Beeldende Kunsten Sint-Lucas
(Gent).

Als lesgeefster was Ingrid Boon actief aan de Vrije Academie Gent. Ze nam deel aan verschillende individuele en groepstentoonstellingen in onder meer als Aalst, Zoersel, Gent, Lede en Sint-Martens-Latem. Ze was nauw betrokken bij een uitgebreid oven- en keramiekproject in Melle.

Ingrid Boon vindt haar inspiratie voornamelijk in het oude ideeën- en vormgoed van de Westerse beschaving, waarop ze een eigentijdse stempel drukt.

Haar potten, helmpotten en amforen zijn niet gebonden aan een specifieke modernistische kunststroming; in plaats daarvan leggen ze met hun zuivere en strakke lijnen een verbinding met de oervormen uit ons cultureel erfgoed. Voor Boon is de vorm essentieel, ideologie en symboliek zijn eerder toevallige ballast dan beoogde doelen. Boon's keramiek wil wat anders zijn dan een mooi gebruiksvoorwerp of serviesstuk. In haar reeks amforen tracht Boon het utilitaire van een vaas te overstijgen en staat het werk als kunst op zich.

In deze sculptuur zonder titel is naast een liggend vrouwenlichaam ook de vorm van een (gesloten) vaas of amfoor te herkennen.

Sculptuur: keramiek, 3-delig.
3 lengtes: 82cm, 42 cm, 80 cm.

Van Der Perre, Will Zonder titel. 1995.

Will Van der Perre, °Aalst 1938 -
2020, architect en kunstenaar.

Will Van der Perre was naast architect ook leraar aan de stedelijke kunstacademie van Aalst, waar hij sterk betrokken was bij het organiseren van tentoonstellingen.

Als autodidactisch schilder beschouwde hij schilderen als een noodzakelijkheid: "Een doek, een blad tekenpapier is telkens een uitdaging voor mij. Een schilderij is (spijtig soms) nooit af. Beeldhouwen lijkt me daarom zo moeilijk... er zou uiteindelijk niets overblijven" aldus Van der Perre in een interview uit 1983 naar aanleiding van een tentoonstelling in de kelder van het belfort van Aalst. In zijn schilderkunst ligt de focus vooral op het abstracte en architecturale, waarbij hij diepte en ruimte creëert.

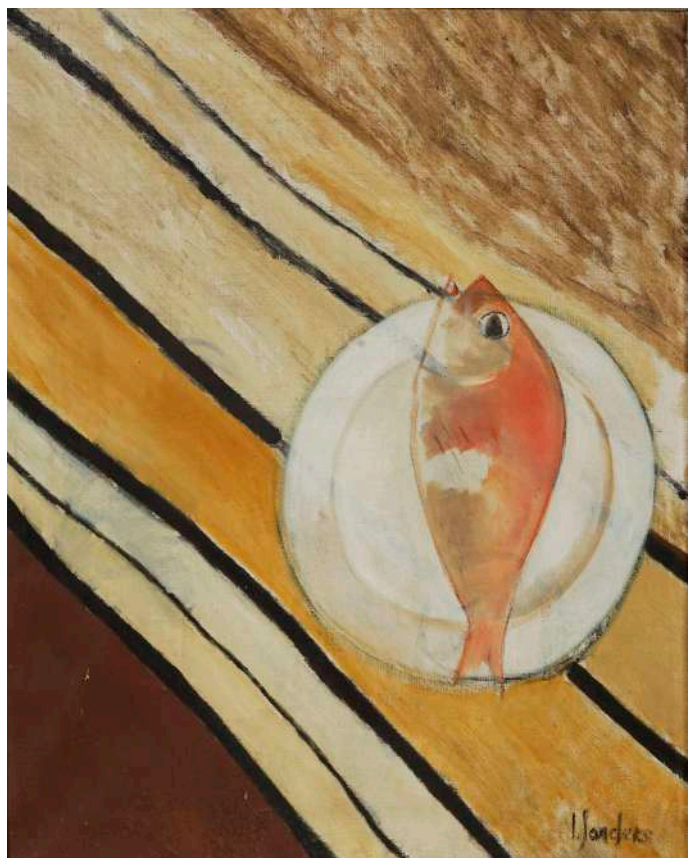
Schilderij: olieverf op doek.
Hoogte 120. Breedte 120 cm.

Sanders, Jan

Stilleven met vis.

Jan Sanders, °Aalst 1936 - 2000,
kunstschilder, tekenaar en
dichter.

Jan Sanders kreeg zijn eerste opleiding aan de Academie voor Schone Kunsten te Aalst waarna hij zijn studies vervolgde aan de Academie Libre in Parijs en aan de Académie Royale des Beaux-Arts in Brussel. In 1957 werd hij uitgenodigd om zijn werk tentoon te stellen in het Paleis van Schone Kunsten in Parijs en in het Salon de l' Art Libre. Datzelfde jaar gaf hij een dichtbundel uit met als titel 'Twijfel', verlucht met zijn eigen lino's. Zijn eerste schilderijen kenmerkten zich door een intimistische sfeer, maar in het begin van de jaren '60 evolueerden ze naar abstractie. Hij ontdekte de popart en werd beïnvloed door de nieuwe Amerikaanse school. Hij raakte in de ban van het object 'auto', die vaak door hem frontaal bekeken werd in zijn schilderijen. Hierbij maakte hij gebruik van aantrekkelijke, poëtische en glorieuze kleuren op grote doeken met hyperrealistische voorstellingen..

43

Voor de vernieuwde luchthaven van Zaventem maakte hij in 2002, in opdracht van BIAC, een cyclus van 25 olieschilderijen met als thema de 'geschiedenis van luchtvaart'. Werken van zijn hand hangen in de musea van Oostende en Aalst, in de verzameling van Autoworld in Brussel en in Rosmalen (Nederland).

Stilleven met vis is een klein maar fijn werk, met een bijzondere knipoog naar het oerklassieke genre uit de schilderkunst: het stilleven.

Schilderij: olieverf op doek.
Hoogte 49 cm. Breedte 39 cm.

De Ridder, Hélène.
Elk waarom heeft zijn daarom.

44

Hélène De Ridder, °Aalst 1957,
textielkunstenaar.

Aan het einde van haar opleiding aan de Academie voor Schone Kunsten te Aalst ontving Hélène De Ridder de Valerius De Saedeleerprijs. Dit markeerde het begin van haar zoektocht in de textielwereld. Haar werk varieert van kant en stofapplicaties tot batik, waarvoor ze lessen volgde in Engeland en Japan. Voor haar werk ontving ze verschillende prijzen, zowel nationaal als internationaal. Veel van haar werken zijn opgenomen in diverse musea, waaronder 't Gasthuys Stedelijk Museum in Aalst, waar haar stuk 'Gebatikte stukken katoen, strengen en wijntonlatten' te bewonderen is.

Hélène De Ridder: "De laatste jaren is niet enkel katoen meer de basis van mijn werk, maar ook papier en karton. Het samenvoegen van verschillende elementen, verschillende gedachtepatronen maakt het creëren van een kunstwerk meer en meer boeiend. Zo hou ik ervan te spelen met combinaties van technieken. Assemblages zijn hiervan het eindresultaat. Klei, wijntonkratten, opengeklapte autobanden, keukenrolpapier, pluimen, Chinese krantenknipsels, enzovoort."

Gebatikte stukken katoen,
katoenen strengen, wijntonlatten
Hoogte 22 cm. Breedte 55 cm.

De Smet, Eric.
Houtskool en olie met pigment op papier. 1990.

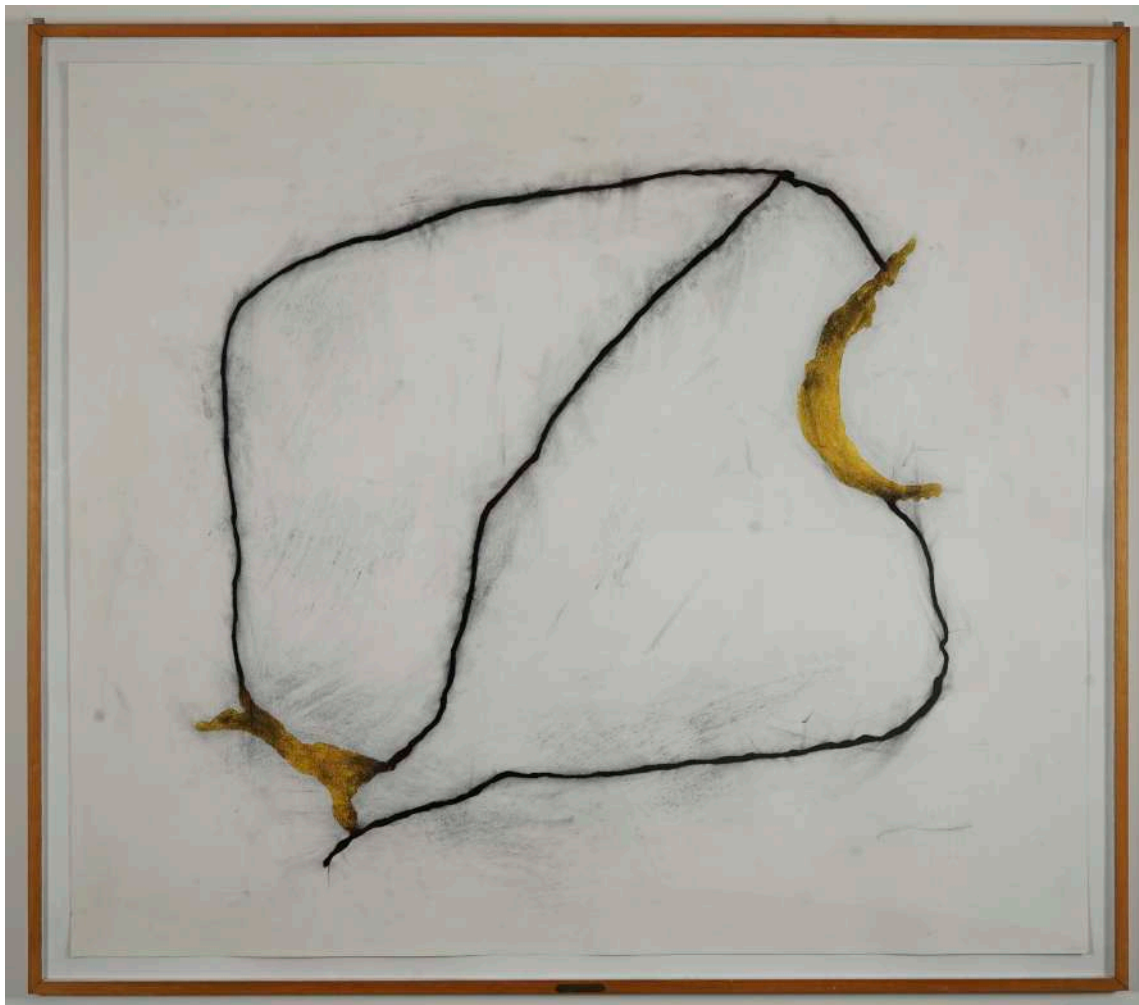
Eric De Smet, °1947,
kunstschilder, tekenaar,
beeldhouwer.

Eric De Smet schildert met zeer dunne acryl- of vinylverf op lichtgekleurd papier. Zijn tekeningen bestaan vaak uit massieve, monochrome vlakken, meestal in zwart of blauw, die contrasteren met het witte papier. Eind jaren '70 creëerde De Smet betonnen sculpturen, en in de jaren '80 raakte hij geïnspireerd door conceptuele kunst, wat leidde tot het maken van sculpturen van natuurlijke materialen zoals takken en touwen.

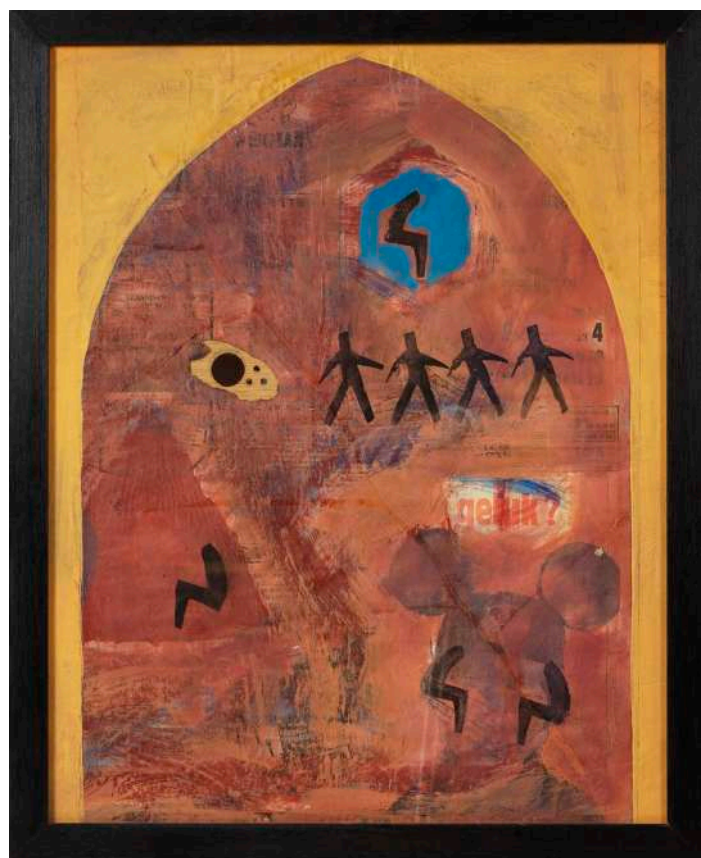
Tegenwoordig vervaardigt hij hangende en staande sculpturen met organische vormen, gemaakt van hout, polyurethaan of brons. Zijn werken zijn te zien in onder andere het Museum voor Moderne Kunst in Brussel, het Museum Middelheim in Antwerpen en 't Gasthuys Stedelijk Museum in Aalst.

Eric De Smet: "In mijn beeldende praktijk genereer ik beelden die mij toegang verschaffen tot mijn eigen wereld, ik ga tekenend in communicatie met mezelf, maar doorheen de concrete beelden komt er ook een communicatie met de ander op gang."

Houtskool en olie met pigment op papier
Hoogte 133 cm. Breedte 155 cm.

De Roeck, Luc
Uit de reeks 'Poorten'. 1992.

Luc De Roeck, °1956,
kunstschilder, tekenaar, leraar.

Luc De Roeck volgde lessen schilderkunst aan de Academie voor Schone Kunsten in Aalst en studeerde plastische kunsten aan het Instituut Sint-Thomas in Brussel. De Roeck gaf les aan het Sint-Jozefscollege in Aalst en aan de Academies voor Schone Kunsten te Gent en Aalst en aan Sint-Lukas in Brussel. Zijn schilderkunst kenmerkt zich door een permanente zoektocht, een bijzondere gedrevenheid en een diep engagement.

De reeks 'Poorten' bestaat uit een vierluik van schilderijen die elk en andere poort tonen. Deze werken zijn ontstaan in een periode waarin de schilder een uitgebreid oeuvre aan poorten schilderde, in allerlei vormen en maten. De poort symboliseert toegang, een pad, en biedt een glimp van een andere wereld. De gaten in de werken zijn dan ook geen toevallige elementen, maar gunnen de kijker een blik op wat er achter het schilderij ligt.

Deel van een reeks van vier schilderijen.
Schilderij: acrylverf, aardappelstempel, inkt.
Hoogte 48 cm. Breedte 38 cm

Van Langenhove, Lisa *Underwater Model Photography*

Lisa Van Langenhove,
°1998, fotograaf.

In 2016 won Lisa Van Langenhove de Valerius De Saedeleerprijs voor haar afstudeerproject 'Underwater Model Photography' aan de Academie voor Schone Kunsten in Aalst.

De Prijs Valerius De Saedeleer wordt jaarlijks door de Stad Aalst uitgereikt en heeft als doel het werk van jonge kunstenaars in de kijker te zetten. De prijs is vernoemd naar de bekende Aalsterse schilder Valerius De Saedeleer, die bekend is vanwege zijn verbinding met de Latemse school. Het winnende kunstwerk wordt jaarlijks opgenomen in de collectie van 't Gasthuys Stedelijk Museum Aalst.

Fotoprint op aluminiumplaat.
Hoogte 60 cm. Breedte 90 cm.

Nicolas (Baeyens, Nicole) Geestelijk torment. 1968.

Nicolas alias Nicole Baeyens,
°Melle 1936, tekenaar,
kunstschilder, graficus.

Nicole Baeyens volgde een kunstopleiding aan de Academie voor Schone Kunsten in Gent en aan de Academie Royale des Beaux-Arts in Brussel. Ze exposeerde onder meer in Gent, Brussel, Antwerpen, Oostende en Aalst, waar ze lange tijd woonde en actief deelnam aan het culturele leven. Ze won tal van kunstprijzen, waaronder de '1ste Prijs van de stad Sint-Niklaas' en de 'Medaille de la ville de Bruxelles. La peinture en l' Informatique'. In Lessines richtte de kunstenares een eigen museum op: Le Musée de Nicolas.

Nicolas debuteerde met zwart-wit tekeningen met een krachtige structuur en met een met spanning geladen schakering van zwart-wit die ze later schilderde in kleuren. Met expressieve lijnen schildert ze een gelaat, een gezicht van een wezen van een mens. Blauw is een constante in haar oeuvre, dat volgens de kunstenares het diepzinnige en de spiritualiteit benadrukt.

In het werk 'Geestelijk torment' staart een donkerblauwe, geheimzinnige, mysterieuze figuur ons aan. De ogen zijn donker en de lijnen expressief. Nicolas peilt met dit werk naar de diepte van de menselijke geest.

Schilderij: olieverf op doek.
104 x 103 cm

Kleurets naar Valerius De Saedeleer

Winter met blauwe horizon

Valerius De Saedeleer, °Aalst 1867-1941, kunstschilder

Valerius De Saedeleer kreeg zijn artistieke opleiding aan de academies van Aalst en Gent. Zijn typische stijl ontwikkelde hij na een bezoek aan een tentoonstelling van de Vlaamse Primitieven in 1902. Onder de indruk van deze oude meesters, streefde De Saedeleer naar ambachtelijke perfectie. Hij staat vooral bekend om zijn landschapsschilderijen waarin hij de voorgrond minutieus uitwerkte en de wijde hemel zonder detail weergaf. Opvallend is de leegheid van zijn landschappen: zonder menselijke figuren, maar met bomen en hoeves als centrale personages.

Hij schilderde voornamelijk de Leiestreek en de Vlaamse Ardennen en was één van de belangrijkste schilders van de 'Eerste Latemse school' waar onder andere Albert Servaes, George Minne en Gustave Van de Woestyne ook deel van uitmaakten. In 1933 werd Valery Victor Emilianus Maria De Saedeleer, zijn officiële naam, ereburger van Aalst. Hij overleed in 1941 in Leupegem en in 1943 werden zijn stoffelijke resten overgebracht naar Aalst zoals hij net voor zijn overlijden had gevraagd.

Zijn standbeeld staat op de Oude Vismarkt in Aalst, vlak naast 't Gasthuys Stedelijk Museum in Aalst waar een deel van zijn schilderijen permanent tentoon gesteld wordt.

Druk Koninklijke Bibliotheek van België.

De Vos, Ignace zonder titel, 1993-1995

Ignace De Vos, °Aalst 1954,
kunstschilder, leraar.

De Vos groeide op in een kunstenaarsgezin en legde zich toe op schilderkunst. Tot 2018 was hij actief als docent schilderkunst aan Sint-Lucas in Gent. De Vos nam deel aan tal van tentoonstellingen, vaak samen met zijn echtgenote Ria Bosman, tevens kunstenaar. Ook bij zijn zus Catharina De Vos in haar 'Galerie C. De Vos' in Aalst exposeerde hij zijn werk.

Het oeuvre van Ignace De Vos nodigt uit tot rust en reflectie. Zo ook dit werk zonder titel: de niets verbergende penseelstreken willen geen virtuositeit of kunde tonen, maar proberen een evenwicht, een gevoel van harmonie te zoeken in de chaos. Het werk toont wat schilderkunst in zijn essentie is: niet zozeer het verhaal waarnaar een afbeelding zou verwijzen, dan wel de handeling van het aanbrengen van verf op een doek.

Ignace De Vos: "Een goed schilderij vertelt geen verhaal, de kleur zegt alles."

Schilderij: olie- en acrylverf op papier.
Hoogte 79 cm. Breedte 56,5 cm.

Denderleeuw

Lambrecht, Willy Schiptrekkers.

55

Willy Lambrecht, °Brugge 1944, beeldend kunstenaar en leraar.

Willy Lambrecht genoot zijn artistieke opleiding aan de grafiekafdeling van Sint-Lucas in Gent, waar hij studeerde voor drukker-letterzetter. Als docent was Lambrecht verbonden aan de Brugse kunstacademie, waar hij meer dan dertig jaar les gaf in deeltijds kunstonderwijs en onder anderen kunstenaars Guido Dobbelaer en Piet Peene inspireerde. In de loop van zijn carrière ontving hij tal van prijzen. Zijn werk werd meermaals bekroond; zo won hij in 1967 de affichewedstrijd voor de Aalsterse carnavalstoet en werd hij in 1993 laureaat van de 'Grote Prijs Alfons Blomme voor Schilderkunst.'

Dit schilderij toont twee schiptrekkers aan het werk. Een mannelijke en vrouwelijke figuur trekken een schip met de hand verder. Dit kunstwerk behoort tot de collectie van de gemeente Denderleeuw en dat is geen toeval. Denderleeuw was immers het 'dorp van de schiptrekkers'

Vooral in de wijk Huissegem werden zowel mannen als vrouwen en zelfs kinderen ingehuurd om schepen met de hand langs de Dender voort te trekken via het jaagpad langs de rivier. De scheepvaart op de Dender was immers tot in de 20ste eeuw aangewezen op mankracht.

Het leven van de schiptrekkers was bijzonder zwaar, maar het bood ongeschoolde arbeiders een uitweg uit de armoede in een tijd waarin er in Denderleeuw weinig werkgelegenheid was.

De Denderleeuwenaren hebben tot op vandaag de bijnaam schiptrekkers. Als eerbetoon aan de noeste arbeid van de schiptrekkers kreeg de fiets- en voetgangersbrug over de Dender de naam Schiptrekkersbrug en werd een schiptrekkers-kunstwerk opgericht op de rotonde aan de Thonetlaan in Denderleeuw.

Schilderij: olieverf op doek
Hoogte 88 cm. Breedte 108 cm.

Meyermans, Emile

Iddergem: kouter.

Emile Meyermans, fotograaf.

Emile Meyermans is amateurfotograaf en toonde zijn werk op verschillende tentoonstellingen. Hij heeft een voorliefde voor landschappen, abstracte architectuur, studio-objecten en portretten.

De zwart-wit landschappen in deze serie bieden een minimalistische blik op het landschap van de kouter in Iddergem, een deelgemeente van Denderleeuw

Fotoreeks in zwart-wit.
Hoogte 52 cm. Breedte 42 cm.

Erpe-Mere

Coolens, Kris.
Drieluik van een meisje dat touwtje springt in drie fasen.

Kris Coolens, kunstschilder.

Het werk van Kris Coolens uit Bambrugge is voornamelijk figuratief met een sterke focus op het individu, vaak vrouwen. Zijn schilderijen zijn geen traditionele portretten; de gezichten kijken weg, zijn gedraaid, vervaagd of deels bedekt, wat een mysterieuze en dromerige sfeer creëert.

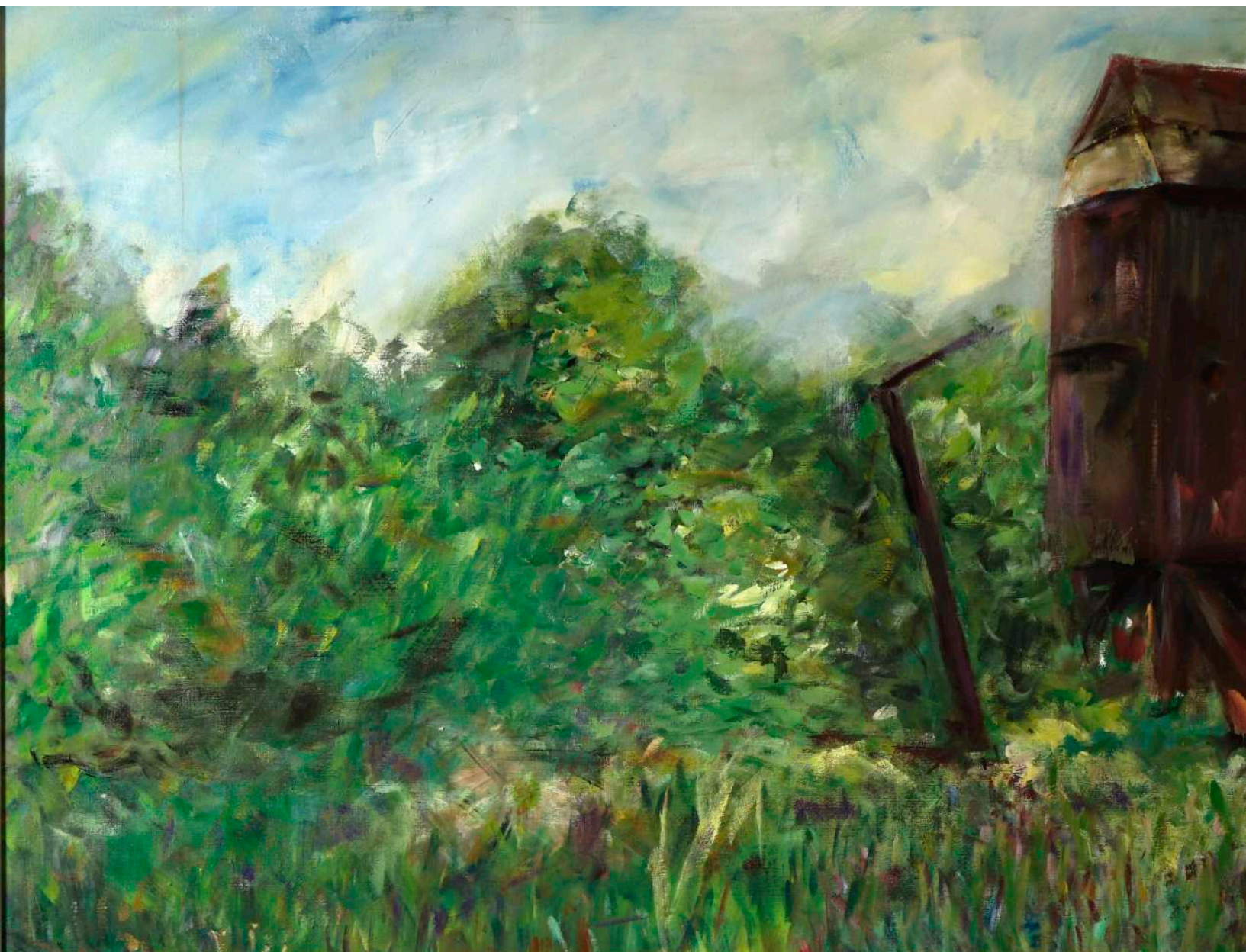
Het drieluik van een meisje dat touwtje springt behoort tot het vroege werk van de kunstenaar en toont geen gezichtstuitdrukking maar enkel het silhouet.

Verf en houtskool op canvas.
Hoogte 50 cm. Breedte 50 cm. Diepte 2 cm.

De Graeve, P. Van Impe, M. Kiekens, H. Wijns.
Schilderschool Open Kring Mere
Stormschade molen Mere. 1972

André De Graeve, Paul Van Impe, Marcel Kiekens, Herman Wijns, leden van de "Teken- en Schilderschool Open Kring van Erpe-Mere", werkten samen aan dit schilderij.

Het thema van dit enorme schilderij is de Kruiskoutermolen, een windmolen die momenteel in Erpe-Mere staat. Dat was echter niet altijd het geval. Oorspronkelijk stond deze staakmolen in Nieuwerkerken, waar hij sinds 1364 bekendstond als de Jezuïetenmolen. Van 1790 tot 1921 was de molen eigendom van de familie Van Landuyt, waarna Jozef Van der Haegen de molen aankocht. Hij liet de molen in 1922 in Mere heropbouwen, waarvoor 40 karrenvrachten nodig waren. Sindsdien staat de molen ook bekend als Windmolen Van der Haegen.

In 1956 werd de molen erkend als een beschermd monument. In de jaren '70, in de periode waarin ook dit schilderij werd gemaakt, geraakte de molen echter sterk in verval. In 1997 nam de gemeente Erpe-Mere het eigenaarschap over, waarna de molen werd gerestaureerd en weer maalvaardig werd gemaakt. De molen is sindsdien op regelmatige tijdstippen te bezoeken.

Schilderij: olieverf op doek.
Hoogte 114 cm. Breedte 285 cm.

Haaltert

Van de Steen, Pascal. *De Magiër.*

65

Pascal Van de Steen, °1926 - 2003, kunstschilder.

Van de Steen staat gekend als een kunstschilder die fabelachtige en symbolische composities maakte met vrouwelijke figuren, soms ook naakten.

In de eerste helft van de jaren '60 van de vorige eeuw werd hij aangetrokken tot de mystieke stijl van de Vlaamse Primitieven, wat sterk zijn onderwerpen en schilderstijl beïnvloedde.

De meeste van zijn schilderijen zijn weinig of niet gesigneerd omdat hij er van uit ging dat zijn schilderstijl genoeg herkenbaar was. Voor zijn olieschilderijen maakte meestal hij voorbereidende studies in aquarel.

Pascal Van de Steen overleed in 2003 en in 2009 schonk zijn weduwe Maria-Madeleine Van Melckebeke het schilderij 'De Magiër' aan de gemeente Haaltert.

Schilderij: olieverf op doek.
Hoogte: 166 cm. Breedte: 220 cm.

Muylaert, Monique.
Zonder titel.

67

Monique Muylaert, °Kerksken
1946, keramist.

Muylaert volgde een opleiding aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten te Antwerpen. Hoewel ze aanvankelijk geïnteresseerd was in grafisch tekenen, koos ze uiteindelijk voor de veelzijdigheid van klei.

In haar keramisch werk krast ze tekeningen in een vochtige kleiplaat. Door het gebruik van een zeer fijne kleisoort kan ze uiterst precies werken, en de plasticiteit van het materiaal stelt haar in staat haar werk ruimtelijk uit te breiden.

Reeds in haar vroegste reliëfs maakte ze gebruik van golvende lijnen, waarin ze met stukjes kantwerk vage afdrucken maakte in de klei. Deze subtiele niveauverschillen ontwikkelden zich geleidelijk tot bijna doorzichtige porseleinstructuren die boven het reliëf lijken te zweven. In recenter werk legt Muylaert dunne porseleinstaaftjes kriskras over elkaar.

Monique Muylaert gaf les aan de Academie voor Schone Kunsten te Aalst en ontving meerdere onderscheidingen voor haar werk.

Keramieken plaat: reliëf achter glas.
Hoogte: 58 cm. Breedte: 58 cm. Diepte: 10 cm

Ninove

Hellebosch, Paul Gevel I. 1982.

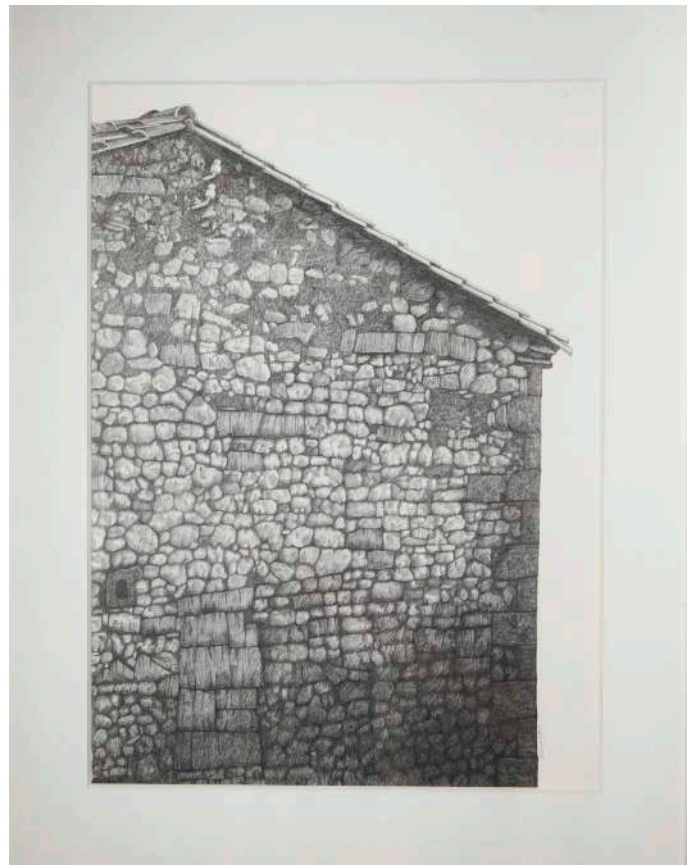
Paul Hellebosch, graficus,
tekenaar, aquarellist, leraar.

Paul Hellebosch werd opgeleid aan de Academie voor Schone Kunsten te Aalst en gaf jarenlang les plastische opvoeding aan de Rijksschool in Lede.

Paul Hellebosch nam deel aan verschillende tentoonstellingen voornamelijk in de Vlaamse Ardennen waar hij woont. In 1982 ontving hij de tweede prijs voor Plastische Kunsten van de stad Ninove met het werk 'Gevel I'. Dit werk is nu eigendom van de stad Ninove.

Dit werk lijkt op het eerste gezicht een foto, maar bij nader inzien onthult het een indrukwekkend gedetailleerde potloodtechniek..

Potloodtekening,
Hoogte 95 cm. Breedte 72 cm.

Onbekende meester. *Oude schepenhof van Ninove*

72

Onbekende meester.

Dit (vermoedelijk) 18e-eeuws schilderij toont de oude schepenhof van Ninove. Op de voorgrond zien we dansende mensen, met aan weerszijden toeschouwers die het tafereel gadeslaan.

De oude schepenhof werd voor het eerst vermeld in een stadsrekening van Ninove uit 1389. Het gebouw werd op het einde van de 15de eeuw verwoest en in 1497 heropgebouwd.

In de loop van de 16e eeuw werd de schepenhof verschillende keren hersteld. Na een zware brand werd deze schepenhof in 1603 terug heropgebouwd. De oude schepenhof zoals te zien is op het schilderij

was een vrijstaand gebouw met muren van bak- en zandsteen. Het gelijkvloers en de eerste verdieping waren voorzien van een vooruitspringende open galerij. Het gebouw werd bekroond met een halfcirkelvormig fronton. Een vierkante toren met uurwerk liep uit in een versmalde klokkenkamer met ruime galmgaten met een achthoekige spits. Na opnieuw een zware brand, werd in 1834 een nieuw stadhuis gebouwd naar de plannen van bouwmeester Louis Roelandt. Het werd een neoclassicistisch hoekgebouw en staat nog steeds aan het Oudstrijdersplein in Ninove.

Schilderij: olieverf op doek.
Hoogte 130 cm. Breedte 113 cm.

Caen, Enca (beeld). Ruyssinck, Gert (schilderwerk).
Hand tegen geweld. 2008.

Gert Ruyssinck, Enca Caen.

De Leedse kunstenaar Gert Ruyssinck beschilderde een van de 70 handen die kunstenaar Enca Caen ontwierp voor het artistieke project "Handen tegen geweld". Dit initiatief had als doel om elke Vlaamse burgemeester een hand door een lokale kunstenaar te laten beschilderen. Dit als gezamenlijk protest tegen zinloos geweld. Gert Ruyssinck koos voor een sobere invulling van de opdracht, waarbij de witte kleur de boodschap extra in de verf zet.

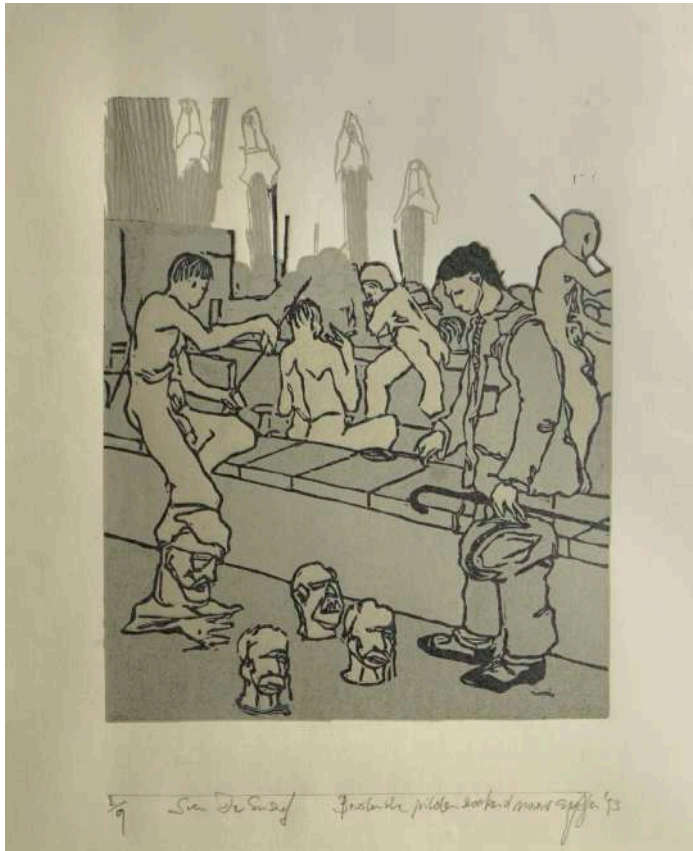
Enca Caen, de artiestennaam van Enzo Carels uit Lievegem, staat bekend om zijn werk met een maatschappelijk geëngageerde boodschap. Het project "Handen tegen geweld" werd op zijn initiatief gelanceerd.

Beeld: hand met L in palm, witgeschilderd gips, op
voorarm mensenfiguren in papier-maché.
Hoogte 40 cm. Breedte 27 cm. Lengte 46 cm

De Swaef, Sven. Badende piloten.

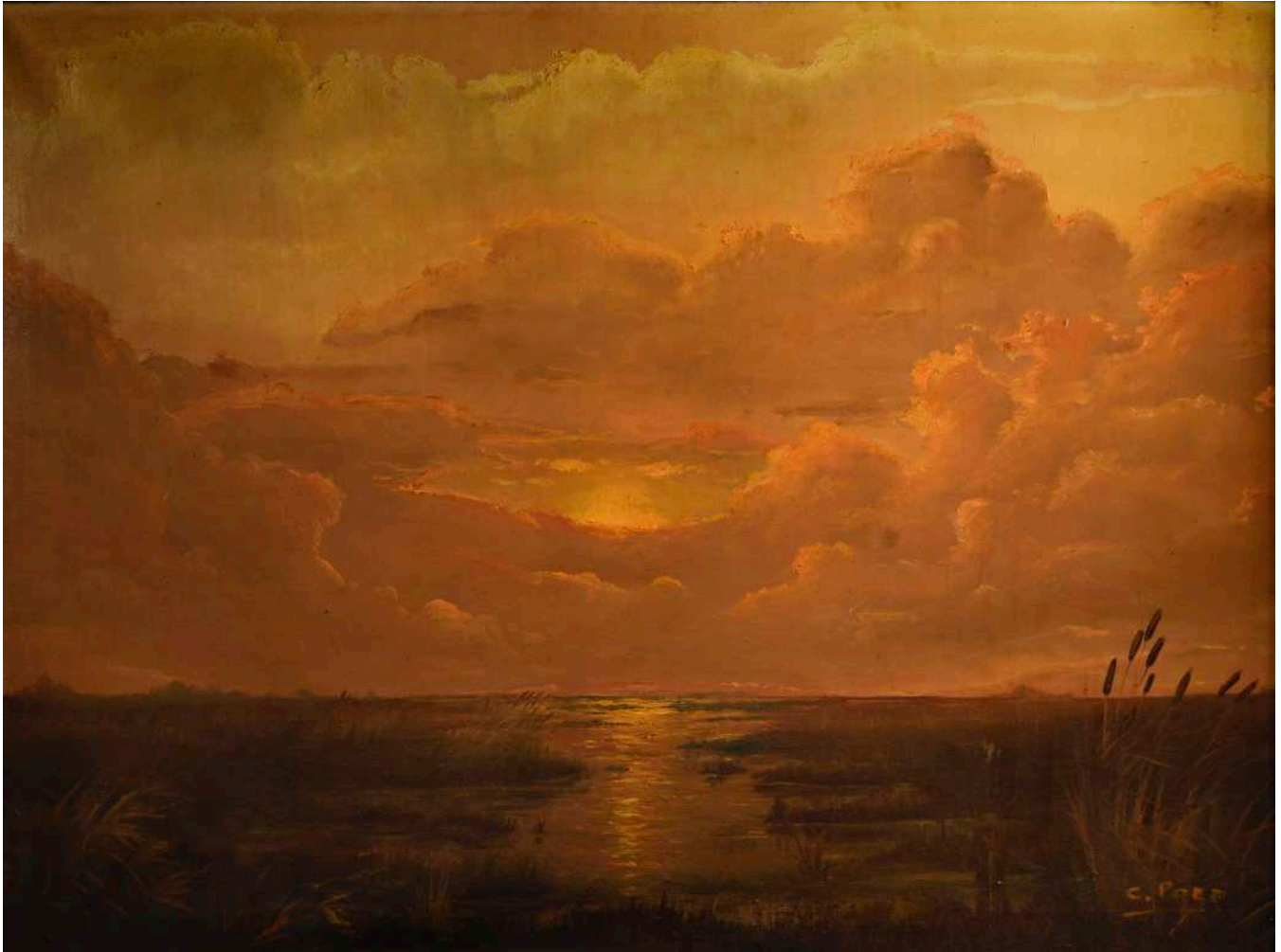
Sven De Swaef, lithograaf.

Op de voorgrond van dit werk zien we vier hoofden, waarboven neerkijkend een aangeklede man staat met hoed en stok in de linkerhand. Op het eerste gezicht lijkt de geklede man op de vloer te staan terwijl en de hoofden op de vloer liggen. Maar de titel "Badende piloten" doet vermoeden dat de vier hoofden gelukkig niet onthoofd zijn, maar dat het om badende piloten gaat. Dat betekent dat de geklede man op het water staat. Verder zien we ook naakte mannelijke figuren met stokken. Het is niet duidelijk welke betekenis de kunstenaar aan het werk wou geven of in welke context dit werk tot stand kwam. In de handgeschreven titel wordt er ook verwezen naar iets waar de badende piloten naar op zoek zijn, hoewel het niet duidelijk leesbaar is waar zij dan naar op zoek zouden zijn.

Lithografie
Hoogte 59 cm. Breedte 48 cm.

Poep, Cyriel.
Moeras, lucht, zon.

78

Cyriel Poep, ° Lede 1886 - 1963, kunstschilder, tekenaar, beeldhouwer van borstbeelden, winkelier.

Cyriel Poep werd geboren in Lede. Na zijn huwelijk verhuisde Cyriel Poep naar Aalst, waar hij samen met zijn echtgenote een winkel in verfwaren uitbaatte. Hij was actief bij de vrijwillige brandweer van Aalst en verrichtte bij de inval van de Duitsers tijdens de Eerste Wereldoorlog in de Drie Sleutelstraat een heldendaad door bij een Duitse aanval tien kinderen uit een brand te redden, met gevaar voor eigen leven. Na de Eerste Wereldoorlog kreeg hij voor zijn heldenmoed een medaille. In Aalst werd hij voorzitter van de Academie voor Schone Kunsten en in 1953 werd hij de eerste ereburger van Lede. Veel van de schilderijen in het gemeentehuis van Lede zijn van zijn hand. In zijn vroege werken signeerde hij zijn schilderijen als 'C. Poep' of 'Cyriel Poep'. Na een wijziging van zijn achternaam in 1959, gebruikte hij de namen 'C. Paepe' of 'Cyriel Paepe' op zijn doeken.

Schilderij: olie op doek.
Hoogte 78 cm. Breedte 98 cm.

Over de projectpartners

Kunst op Voorschrift is een bovenlokaal cultuurproject dat tot stand kwam met subsidies van de Vlaamse overheid en uitgewerkt werd door projectpartners *Erfgoedcel Denderland*, *NW Aalst* en *Psychiatrisch Centrum Ariadne Lede* met de ondersteuning van *KADOC - KU Leuven* en het *Museum Dr. Guislain*.

80

Erfgoedcel Denderland is initiatiefnemer van het bovenlokaal cultuurproject **Kunst op Voorschrift**.

Erfgoedcel Denderland werkt rond het culturele erfgoed van Aalst, Denderleeuw, Erpe-Mere, Haaltert, Lede en Ninove.

Cultureel erfgoed kan roerend zijn. Dat is verplaatsbaar erfgoed zoals archiefstukken, oude foto's of oud voorwerpen... Deze stukken zijn het bewaren waard, als geheugen van de Denderstreek.

Cultureel erfgoed kan ook immaterieel zijn, iets wat je niet kan aanraken of vastnemen. Denk maar aan dialecten, verhalen, ambachten, tradities... Dit immaterieel erfgoed is enorm divers en leeft binnen de gemeenschap van regio Denderland die dit ontastbaar erfgoed graag doorgeeft aan toekomstige generaties.

We zetten onze schouders onder het identificeren, bewaren en ontsluiten van het regionale culturele erfgoed in al haar vormen en eigenheid. We ondersteunen erfgoedzorgers en diverse erfgoedgemeenschappen, stimuleren een bloeiend en verbonden erfgoedveld en realiseren inspirerende en gemeenschapsvormende projecten.

Het Psychiatrisch Centrum Ariadne kent een lange voorgeschiedenis.

Reeds in 1845 werd het psychiatrisch ziekenhuis opgericht door de Zusters Maricolen. Het ziekenhuis richtte zich vanaf de oprichting tot 1989 enkel naar vrouwelijke patiënten. In de loop van de tijd kreeg het centrum verschillende namen, zoals *Maison de Santé*, *Psychiatrisch Centrum Zusters Maricolen* en *Psychiatrisch Centrum Zoete Nood Gods*. In 2017 werd de naam gewijzigd naar *Psychiatrisch Centrum Ariadne*.

Ariadne is een figuur uit de Griekse en Romeinse mythologie, die Theseus geholpen zou hebben om te ontsnappen uit het labirint. Ze gaf hem een zwaard en een kluwen wol (de draad van Ariadne). Theseus doodde met het zwaard de minotaurus die in het labirint huisde en vond dankzij de draad van Ariadne de uitgang terug. De mythe verwijst naar onze opdracht: we laten mensen met een kwetsbaarheid niet rondlopen en willen samen met hen en hun omgeving een weg zoeken uit het labirint.

Als psychiatrisch centrum bieden we verschillende behandelingen aan. Er is mogelijkheid tot hospitalisatie, nazorg, poliklinische begeleiding en zorg aan huis. Naast ziekenhuisopnames bieden we binnen het psychiatrisch verzorgingstehuis en via ons initiatief beschut wonen ook huisvesting en zorg aan voor volwassenen en ouderen met een psychiatrische kwetsbaarheid.

Voor het artistieke luik binnen het project Kunst op Voorschrift werd een beroep gedaan op **NW Aalst**.

NW (voorheen kunstencentrum Netwerk Aalst) is een open huis voor hedendaagse kunst en film. Dit wil zeggen dat we artistieke programma's organiseren en mensen uitnodigen om naar kunst en film te komen kijken. Maar het gaat verder dan dat. Want voor ons is kunst niet alleen het eindresultaat, maar vooral ook het lange, vaak onzichtbare proces dat aan die kunst voorafgaat. Al het zoeken, dromen, maken, en zorgen dat uiteindelijk leidt tot iets nieuws.

In NW vinden kunstenaars ruimte voor ongebreidelde artistieke ontwikkeling. Makers begeleiden doorheen de experimenteelste fasen van artistieke projecten, en zo dat ontkiemende maakproces koesteren, dat is wat we het liefste doen.

Voor Kunst op Voorschrift gingen we de samenwerking aan met kunstenaar **Lisa Vlaemminck**.

Lisa Vlaemminck werkt aan een oeuvre vol spanningsvelden: invloeden uit de stilleventraditie worden afgewisseld met de gamingwereld, decoratie, anatomie of google zoekresultaten. Haar schilderijen en sculpturen worden bevolkt met organismen die doen denken aan bacteriën, virussen of kwallen. In haar excentrieke beeldtaal geeft ze daarnaast lingerie, kunstnagels of juwelen weer, maar ook messen en marteltuigen. Tegenover Vlaemmincks speelse humor staan referenties aan gruwel, leven balanceert ze met dood, haar werken trekken aan en stoten af. Abstracte en figuratieve elementen bestaan naast elkaar. Nu eens hanteert ze een haast microscopische blik, dan weer zoomt ze uit.

Lisa Vlaemminck (*1992, Brussel) studeerde af aan KASK Gent in 2015 en is momenteel docent schilderkunst bij LUCA School of Arts Gent. Sindsdien werd haar werk getoond in solo- en groepstentoonstellingen bij BOZAR, Brussel; The Hole, New York en Los Angeles; rodolphe janssen, Brussel; CIAP, Hasselt; Triënnale, Brugge; Tatjana Pieters, Gent; en meer. Werk van Lisa Vlaemminck is opgenomen in de collectie van M Museum, Leuven; Collectie Buitenlandse Zaken, Brussel en een permanente installatie in DoReMy Daycare in Leuven. Lisa Vlaemminck wordt gerepresenteerd door rodolphe janssen.

Lisa gaat in psychiatrisch centrum aan de slag samen met cliënten en dit in verschillende workshops, waarbij de cliënten begeleid worden in het ontwikkelen van een eigen artistieke praktijk. De therapeuten van pc Ariadne zijn nauw betrokken bij dit proces, aangezien zij heel wat ervaring met creatieve therapie hebben, bijvoorbeeld in het keramiekatelier dat in het centrum veelvuldig gebruikt wordt.

81

KADOC, het Documentatie- en Onderzoekscentrum voor Religie, Cultuur en Samenleving van KU Leuven zet samen met het **Museum Dr. Guislain** de schouders onder het erfgoed van de zorg.

Met verschillende projecten werd het zorgerfgoed niet enkel in kaart gebracht, het erfgoed werd ook ingezet in de zorgsector. Deze samenwerking mondde uit in een nieuwe organisatie die aanspreekpunt is voor het erfgoed van de zorgsector: TOON.

Colofon

Kunst op Voorschrift is een bovenlokaal cultuurproject dat tot stand kwam met subsidies van de Vlaamse overheid en uitgewerkt werd door projectpartners **Erfgoedcel Denderland**, **NW Aalst** en **Psychiatrisch Centrum Ariadne Lede** met de ondersteuning van **KADOC - KU Leuven** en het **Museum Dr. Guislain**.

Met dank aan de steden en gemeenten uit Denderland, die hun collectie ter beschikking stelden: **Stad Aalst**, **Gemeente Denderleeuw**, **Gemeente Erpe-Mere**, **Gemeente Haaltert**, **Gemeente Lede** en **Stad Ninove**.

Dank ook aan Bart Van Langenhoven voor het vele opzoekingswerk.

Bijzondere dank aan de directie en therapeuten van Psychiatrisch Centrum Ariadne om mee in dit kunstzinnig bad te stappen en aan **Lisa Vlaemminck** voor de artistieke begeleiding.

En tenslotte dank aan de cliënten voor hun open blik en artistieke deelname.

Redactie — Erfgoedcel Denderland

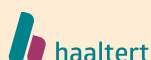
Vormgeving — Annelien Vermeir

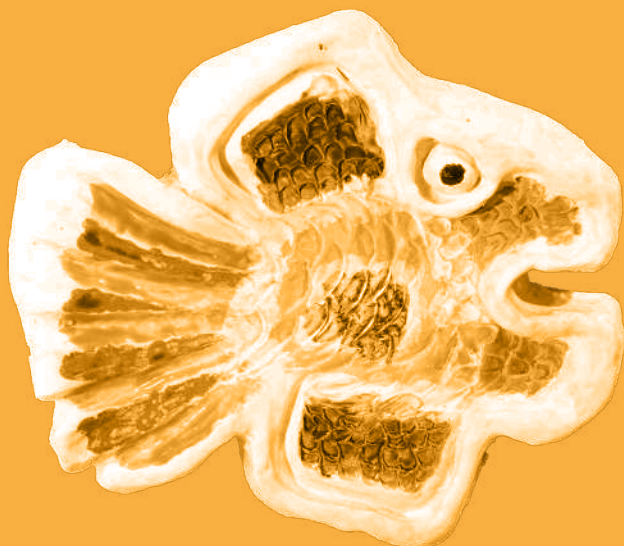
Fotografie — Iwein De Keyzer, Erfgoedcel Denderland

Alle info — kunst-op-voorschrift.be

V.U. Karim Van Overmeire,
voorzitter projectvereniging Erfgoed Denderland,
Onderwijsstraat 1, 9300 Aalst.

2024

Kunst in een psychiatrisch centrum? Niet zo'n gek idee! Want soms is het makkelijker iets met een beeld te zeggen dan het onder woorden te brengen.

Maar hoe kan je met kunst en kunstcollecties aan de slag gaan in een psychiatrisch centrum? Welke bijdrage kan kunstbeleving bijdragen aan mentaal welzijn? Op welke manier kan een kunstproject bijdragen aan het normaliseren van mentale gezondheidszorg en het stigma rond psychiatrie, al is het maar ten dele, ontkrachten? Op deze vragen tracht Kunst op Voorschrift een antwoord te bieden.

Kunst op Voorschrift brengt kunstwerken uit de collecties van de steden en gemeenten uit Denderland naar het psychiatrisch centrum. Deze Dendercollectie vormde het startpunt en de inspiratiebron voor nieuw werk, gecreëerd door de cliënten van het psychiatrisch centrum samen met kunstenaar Lisa Vlaemminck.

